

[Ministeren for handel, industri og søfart.] tende krav, som udviklingen i den nærmest kommende tid måtte stille, findes det forsvareligt at forlænge prisloven uændret for et halvt år. Det må imidlertid fremhæves, at forskrifterne i lovens formålsparagraf og bestemmelserne i §§ 8 og 13, hvorefter der ikke kan gribes ind på områder, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, under de nu foreliggende forhold må træde i forgrunden. Man må herved også have for øje, at regulerende foranstaltninger vil kunne virke mod deres hensigt og gøre det vanskeligere for de udefra kommende prisfaldstendenser at øve deres virkninger på den hjemlige prisudvikling. På den anden side er det klart, at der også i den foreliggende situation i fornødent omfang må kunne gribes ind fra prismyndighederne på områder, hvor forsyningerne er utilstrækkelige, eller hvor den fri konkurrence hemmes gennem monopoler eller prisaftaler.

Jeg kan herefter foreslå prisloven forlænget uændret indtil 15. november 1952 og tillader mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen har den højtærede landbrugsminister ordet for at fremsætte det for hans vedkommende nu anmeldte lovforslag.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om en kornordning for høståret 1952—53.

Jeg kan sige, som min forgænger sagde i fjor, at det er uden større glæde, regeringen endnu en gang går ind for en kornlov, men som forholdene arter sig i øjeblikket, er det desværre endnu nødvendigt at sikre sig det danske brødkorn. Når først vi er inde i det nye høstår, er det så godt som ugørligt at stille en kornudskrivning på benene uden at ødelægge alt for meget for landmændene, og vi har derfor valgt at fremsætte en kornlov nu og så indtil kort før høst holde muligheden åben for, at loven bortfalder, såfremt forholdene til den tid skulle gøre det muligt.

De forhold, der gør, at regeringen endnu finder det for tidligt at lade en kornlov helt bortfalde, er dels den urolige og usikre internationale situation og dels vore bestræbelser for at spare på vore dollarbeholdninger, der jo i det kommende år vil blive yderligere knappe. Hertil kom-

mer også, at brødkorn normalt er dyrere at købe i udlandet end foderkorn.

Regeringen erkender, at kornlovens formål er at sikre den danske avl af rug og hvede for brødforsyningen, og dette mener man sikrest at kunne opnå ved at påligne de enkelte ejendomme en egentlig kornafleveringspligt af en bestemt størrelse. På den anden side hævder sagkunds-kaben, at man har fuld sikkerhed for at få fat i alt brødkorn, der bliver høstet her i landet — bortset selvfølgelig fra såsæd —, selvom man nedsætter ligningen med ca. 10 pct., og selvom man også lader skove og plantager slippe fuldstændig for afleveringspligten. Og ved at nedsætte ligningen letter man samtidig lagersituationen, der jo i år har voldt adskillige vanskeligheder. Tolvmandsforeningerne har ønsket en forlods lettelse, svarende til den forhøjelse, som det høje folketing gennemførte ved behandlingen af kornloven for 1951—52, men jeg har ment det rigtigst at foretage en ligelig nedsættelse af den udskrivningsskala, som fik sin endelige form her på rigsdagen i fjor.

Det kan se lidt mærkeligt ud, at lovforslaget stadig opererer med den forud for 9. almindelige vurdering gældende grundværdi, men det skyldes ønsket om at undgå en diskussion om den ændrede byrdefordeling, der ville blive resultatet af at gå over til den seneste grundværdi. Det var iøvrigt et af de punkter, hvor alle landbrugsorganisationer var enige med mig.

Det må indrømmes, at lovforslagets priser efter forholdene i dag ligger under det frie markeds priser, men regeringen har, alt taget i betragtning, fundet det vanskeligt at gå højere op med priserne, da det med den gældende tilskudsordning for rugbrød straks ville stille forøgede krav til statskassen.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, har De samvirkende danske Husmandsforeninger under forhandlingerne om det foreliggende lovforslag givet udtryk for, at da en kornlov bygger på, at der kan forekomme en vanskelig forsyningssituation, bør der i loven åbnes mulighed for, at der i givet fald sikres det mindre landbrug en fortrinsret til indtil 80 000 t af det importerede korn, og lovforslaget åbner adgang til, at dette spørgsmål kan tages op, når man efter høst bedre kan overse situationen.

Der har i år været en vis utilfredshed — og efter min mening helt med rette — med, at der som ombytningskorn for afle-